

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **V. M.**, bytem R., zastoupené JUDr. Miloslav Krýslem, *advokátem* se sídlem nám. Republiky 30, 301 14 Plzeň, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ** či **ČSSZ Praha**), v řízení o žalobě ze dne 28.4.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 17.2.2011 č.j. X o *starobní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Dne 28.4.2011 byla zdejšímu soudu doručena včasná žaloba žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 17.2.2011 č.j. X, v níž žalobkyně vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, jímž byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 23.12.2010, kterým byla zamítnuta její žádost o zvýšení starobního důchodu pro nesplnění podmínek § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**). Žalobkyně namítala, že jednoznačně prokázala absolvování nepovinné deváté třídy a tedy splnila podmínku pro zvýšení starobního důchodu, ale dle ní žalovaná nesprávně aplikovala a interpretovala § 8 event. § 22; žalobkyně také odkázala na rozhodovací praxi žalované v jiných obdobných či totožných případech, kdy důchod navýšen byl, a to mimo jiné i u jejích dřívějších spolužáků a navíc stanovisko shodné s jejím právním názorem zaujal a předestřel i zaměstnanec žalované JUDr. J. T.. Žalobkyně požadovala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení a také uložit žalované povinnost nahradit jí náklady soudního řízení. K žalobě žalobkyně připojila listiny týkající se její docházky do deváté třídy ZDŠ (*základní devítiletá škola*) ve školním

roce 1960/1961 (podání Městského úřadu Rabí ze dne 11.10.2010, kopie příslušné třídní knihy).

V napadeném rozhodnutí z 17.2.2011 žalovaná v rozsáhlém odůvodnění zdůvodnila zamítnutí námitek žalobkyně se zdůrazněním, že v případě žalobkyně, které byl přiznán starobní důchod rozhodnutím ze dne 1.11.2004, bylo postupováno v souladu s § 71 odst. 1 zákona, dle něhož nesmí být výše starobního důchodu, na který vznikne nárok v době od 1.1.1996 do 31.12.2005, nižší než výše důchodu, která by náležela, kdyby důchod byl přiznán podle předpisů platných ke dni 31.12.1995 – proto žalobkyni náleží starobní důchod podle zákona č. 100/1988 Sb., který je vyšší (1.312,-Kč) než starobní důchod vypočtený podle zákona 155/1995 Sb. (výše 361,-Kč, ale zákonem stanovené minimum je 770,-Kč). Z tohoto důvodu nemohlo dojít ke zvýšení starobního důchodu ani po započtení další doby pojištění, tj. za studium v nepovinném devátém ročníku základní školy, i když došlo ke zvýšení procentní výměry dle zákona č. 155/1995 Sb. ze 361,-Kč na 376,-Kč, jelikož dle zákona 100/1988 Sb. se pro stanovení výše starobního důchodu nepočítá doba pojištění získaná do 18 let věku – dle § 22 odst. 3 z.č. 100/1988 Sb. se pro zvýšení starobního důchodu hodnotí jen doba zaměstnání po dosažení 18 let do vzniku nároku na důchod a žalobkyně v letech 1960/1961 nedosáhla věku 18 let.

K výzvě zdejšího soudu *žalovaná ve svém vyjádření ze dne 11.5.2011* mimo jiné zdůraznila, že starobní důchod od 11.9.2003 byl žalobkyni přiznán rozhodnutím ČSSZ ze dne 1.11.2004 podle ust. § 29 zákona. Za použití ust. § 71 odst. 1 zákona, aby nebyla žalobkyně poškozena, byl proveden výpočet výše důchodu jednak podle nového zákona jednak podle předchozího č. 100/1988 Sb. (dále jen **ZSZ**). Procentní výměra vypočtená dle zákona ze skutečně dosažených výdělků a dob pojištění byla velice nízká a činila pouze 361,-Kč, proto by procentní výměra náležela v minimální výši 770,-Kč měsíčně. Srovnávacím výpočtem dle ZSZ byla však vypočtena procentní výměra vyšší, a to na částku 1312,-Kč měsíčně. ČSSZ proto přiznala žalobkyni starobní důchod ve výhodnější procentní výměře 1312,-Kč stanovené dle ZSZ a v základní výměře 1310,-Kč, tj. celkem 2622,-Kč měsíčně. Důchod vypočtený dle nového zákona by byl podstatně nižší, činil by pouze 2080,-Kč měsíčně. (PV 770 + ZV 1310). Započteno bylo 25 let doby pojištění.

I když žalovaná provedla dodatečný zápočet doby od 1.9.1960 do 31.8.1961 v rozsahu 365 dní (jde o dobu do 18 let), na základě žádosti žalobkyně ze dne 11.10.2010, jak je patrné z osobního listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) vyhotoveného dne 17.12.2010, nemá tento zápočet žádný vliv na zvýšení vypláceného starobního důchodu. Žalobkyně má ze zákona opět nárok na srovnávací výpočet výše svého důchodu dle obou variant, tj. podle nového zákona platného od 1.1.1996 a dříve platného ZSZ. Výše procentní výměry důchodu vypočtená dle nového zákona, jež umožňuje zápočet doby studia před 18 rokem věku, stanovená s přihlédnutím k získané době pojištění po zápočtu 1 roku doby studia (26 let) a dosaženým výdělkům (velice nízké výdělky, nízký počet let zaměstnání, doplácano dobrovolné pojištění) činí pouze 376,-Kč, což je stále méně než dle zákona (§ 33 odst. 2) garantovaná minimální částka 770,-Kč. Výše důchodu určená dle ZSZ se nemění a činí stále 1312,-Kč měs. Jelikož po zápočtu dalšího roku doby pojištění nedošlo ke zvýšení výše procentní výměry starobního důchodu žalobkyně, neboť tento zápočet se do výše důchodu stanovené dle ZSZ neprojeví a dle zákona náleží stále stejné minimum, nelze úpravu důchodu

provést a kladně rozhodnout o zvýšení výše vypláceného důchodu dle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona.

Žalovaná proto vzhledem k uvedeným výpočtům zcela správně vydala dne 23.12.2010 rozhodnutí, jímž žádost žalobkyně o zvýšení starobního důchodu zamítla. Provedený zápočet 1 roku doby zaměstnání ve III. prac. ktg. je bez vlivu na výši přiznaného důchodu 2.622,-Kč, neboť i nadále je výhodnější výpočet dle ZSZ, podle něhož je doba do 18. roku věku bez vlivu na výši důchodu.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí, na jehož obsah žalovaná odkázala, je popsán způsob výpočtu starobního důchodu přiznaného žalobkyni v roce 2004 (*od 11.9.2003 přiznán starobní důchod dle § 29 zákona ve výši 2.622,-Kč měsíčně; doba pojištění 25 roků a 9 dnů*) a dále pak výpočet výše důchodu po zápočtu doby studia v letech 1960/1961. V odůvodnění je poukázáno na znění ust. § 22 odst. 3 ZSZ, podle kterého se pro zvýšení výše podle odst. 2 hodnotí jen doba zaměstnání po dosažení věku 18 let do vzniku nároku na důchod. Toto zákonné ustanovení tedy neumožňuje zohlednit do výše starobního důchodu dobu studia před 18. rokem věku, třebaže jako doba rovnocenná době zaměstnání je uznáváno studium po skončení povinné školní docházky dle ust. § 8 odst. 1 písm. f) ZSZ. Ačkoliv je doba absolvování nepovinné 9. třídy žalobkyni započtena do dob pojištění pro účely důchodového pojištění, nelze dobu započítat pro výši důchodu vzhledem k ust. § 22 odst. 3 ZSZ, je-li výše jejího důchodu stanovena dle tohoto předchozího ZSZ, neboť je vyšší než výše určená dle zákona. Dále se žalovaná vypořádala i s výhradou žalobkyně o úpravě důchodu spolužáka a vyjádřením zaměstnanců ČSSZ a závěrem navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné, protože obě rozhodnutí jsou zcela v souladu se zákonem.

Za zasláního *dávkového spisu* vedeného žalovanou ohledně žalobkyně soud zjistil, že skutečnosti uvedené ve vyjádření žalované ze dne 11.5.2011 odpovídají obsahu spisu; napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 4.3.2011. Ze založeného OLDP zpracovaného 17.12.2010 vyplývá, že žalobkyni byla dodatečně započtena doba do 18 let věku, a to od 1.9.1960 do 31.8.1961.

Žalobkyně dne 25.5.2011 prostřednictvím svého zástupce sdělila, že nesouhlasí s rozhodnutím o věci samé bez jednání a případnou repliku ke stanovisku žalované podá do 18.6.2011, ale žádnou repliku však žalobkyně nepodala.

Opatřením místopředsedy Krajského soud v Plzni ze dne 7.7.2011 byla věc přidělena JUDr. Aleně Hocké s ohledem na změnu rozvrhu práce zdejšího soudu, když původně byla věc přidělena JUDr. Charvátové.

U ústního jednání dne 4.4.2012 žalobkyně setrvala na podané žalobě a závěrem odkázala na petit obsažený v žalobě ze dne 28.4.2011. Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby a plně odkázal na vyjádření ze dne 11.5.2011, kde je velmi podrobně vysvětleno, z jakého důvodu nemá další započtená doba vliv na výši již přiznaného starobního důchodu žalobkyně.

Dle § 56 odst. 1 písm. b) věta první zákona zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od

pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží.

Podle § 71 odst. 1 zákona výše starobního důchodu, na který vznikne nárok v době od 1. ledna 1996 do 31. prosince 2005, nesmí být nižší než výše důchodu, která by náležela, kdyby důchod byl přiznán podle předpisů platných ke dni 31. prosince 1995 v rozsahu uvedeném v odstavci 4, a to včetně zvýšení, která by náležela k tomuto důchodu pouze k tomuto dni. Pro účely porovnání výší starobních důchodů podle věty první se výši těchto důchodů rozumí procentní výměry těchto důchodů. Výše základní výměry starobního důchodu, pokud se její výše stanoví po 31. prosinci 1995 s použitím předpisů platných před 1. lednem 1996, se stanoví podle předpisů platných ke dni, od něhož se přiznává důchod; přitom v této výši základní výměry důchodu je zahrnuto zvýšení o pevnou částku.

Dle § 22 odst. 3 zákona č. 100/1988 Sb. (platného do 31.12.1995) se pro zvýšení podle odstavce 2 hodnotí jen doba zaměstnání po dosažení věku 18 let do vzniku nároku na starobní důchod.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Soud připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 17.2.2011*.

Žalobkyně se domáhá zvýšení starobního důchodu z důvodů uvedených v žalobě.

V daném případě soud nemohl vyhovět žádosti žalobkyně i přes její přesvědčení o oprávněnosti jejího nároku na zvýšení starobního důchodu. Žalovaná skutečně žalobkyni dodatečně započítala i dobu od 1.9.1960 do 31.8.1961, kdy žalobkyně navštěvovala devátou třídu ZDŠ v Rabí, avšak i tento zápočet zůstal bez vlivu na výši starobního důchodu žalobkyně vzhledem k tomu, že jak ostatně uvedla žalovaná v napadeném rozhodnutí i ve svém vyjádření ze dne 11.5.2011, pro žalobkyni je výhodnější výše starobního důchodu vypočtená dle zákona č. 100/1988 Sb. oproti výši starobního důchodu vypočteného dle dosud platného zákona č. 155/1995 Sb. Tzv. srovnávací výpočet (porovnání výše důchodu vypočteného dle zákona 100/1988 Sb. a 155/1995 Sb.) sice nebyl obsažen v rozhodnutí žalované ze dne 23.12.2010, jehož odůvodnění bylo více než stručné a pro žalobkyni takřka nic nevysvětlující, ale tyto nedostatky byly odstraněny v napadeném rozhodnutí o námitkách ze dne 17.2.2011, kdy žalovaná dostatečným způsobem vysvětlila důvod nezvýšení starobního důchodu žalobkyně i po započtení další doby pojištění. Jak již bylo opakovaně zdůrazněno při výpočtu starobního důchodu dle zákona 100/1988 Sb. se nezohledňuje doba pojištění získaná před 18 rokem věku (viz rozsudek NSS ze dne 17. 4. 2008, č.j. 6 Ads 108/2006-52; evid. zn. Ej 301/2008). Pokud by žalobkyně chtěla porovnat výši svého

důchodu s výší důchodu jí zmíněných spolužáků, bylo by potřeba provést důkladné srovnání, a to zejména délku doby pojištění, která u žalobkyně činí po započtení dodatečně prokázané doby pojištění pouze 26 roků 9 dní. Žalovaná proto nepochybila, když žádost žalobkyně zamítla a v rozhodnutí ze dne 17.2.2011 se dostatečným způsobem vypořádala s námitkami žalobkyně, přičemž odůvodnění rozhodnutí je srozumitelné pro toho, kdo jeho obsah chce pochopit.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 17.2.2011 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, když žalobkyně neprokázala jí tvrzené pochybení žalované při výpočtu starobního důchodu po započtení další prokázané doby pojištění v délce 1 roku před dosažením 18 let věku a dostatečným způsobem se žalovaná vypořádala i se všemi námitkami žalobkyně ze dne 24.1.2010 proti rozhodnutí ze dne 23.12.2010.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 4.dubna 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně